

Nyhetsbrev: Antalya

Min mor hadde en kristen venn i Antalya og en dag inviterte denne vennen oss til en julefeiring som ble arrangert av kirken. Barna mine og jeg var interessert i dette og bestemte oss for å dra. Søndagen etter dro vi til kirken. Vi hørte på folk som snakket om Jesus og hans tegn og mirakler. Jeg hørte nøye etter den dagen. Jeg fortsatte å dra til kirken i flere måneder og en av de tingene jeg likte best var å synge lovsanger. Jeg kjente så mye glede og begeistring i hjertet, og ordene berørte meg virkelig. Den dagen min mor og bror ble døpt, visste jeg at jeg også ville ta imot Jesus i mitt liv. Jeg ventet til etter dåpsseremonien og fortalte Pastor Ramazan at jeg var klar. Han ledet meg gjennom en frelsesbønn og jeg tok imot Jesus. Når jeg bestemte å følge Jesus, kjente jeg at mitt liv ble endret. Jeg var ikke lenger alene og jeg følte meg ikke hjelpeløs. Herren tok bort tårene mine og fylte meg med sin betingelsesløse kjærlighet! – Arzu (53 år)

Vi skriver til dere med fulle hjerter. Hjerter fulle av velsignelser og hjerter fulle av bekymringer. Vi er så takknemlige fordi vi vet at vi ikke er alene, hverken i gleden eller bekymringene. Herren har velsignet oss med et støtteapparat som vi er så takknemlige for. Takk for at dere tar dere tid til å lese våre brev, ber for oss, tar vare på oss og oppmuntrer oss.

Hele tiden overraskes vi over Guds unike plan for hver individuell person. Hver troende i vår kirke har sin egen spesielle reise og historie å fortelle om hvordan Gud kom inn i deres liv og hvordan de valgte å gi sitt liv til Jesus. Ett av våre mål, spesielt i juletiden, er å planlegge gateevangelisering for å spre Guds ord med nye mennesker

som aldri har hørt dette før. Som Arzus vitnesbyrd vi kan lese ovenfor, ser vi at mange tyrkere er nysgjerrige på hva jul er. Denne julen søkte vi også om tillatelse fra myndighetene, slik vi gjør hvert år, om å få stå på gaten og gi ut bibler i Antalya. Vi var så glade og overrasket når vi fikk godkjenningen – dette hadde vi ikke fått på over 3 år. Vi startet raskt med planleggingen. Men dagen før vi skulle dra ut på gaten fikk vi ny beskjed om at politiet hadde trukket tilbake godkjenningen. Vi følte oss veldig forvirret og lei oss for dette.

Vi fortsatte å promotere julekonserten vi skulle arrangere på andre måter. Men vi kjente oss fremdeles ganske trist og tunghjertet. Så gjorde Gud noe fantastisk! En lokal ungdomsskolelærer kom på besøk til oss. Han uttrykte sitt ønske om å ta med sine studenter til kirken for å se hvordan kristne feiret jul! For han var dette en enkel kulturell opplevelse for sine studenter, men for oss var dette en fantastisk mulighet til å få fortelle om Jesus! Våre ungdommer i menigheten organiserte noen spesielle møter for disse studentene. Det kom hele 250 ungdomsskoleelever! Siden da har noen av dem kommet tilbake til ungdomsgruppen og på gudstjenester. Dette er en fantastisk historie om hvordan Gud jobber på sin måte selv når vi følte våre planer var forgjeves.

Der var over 600 mennesker som kom på de to julekonsertene vi promoterte. Omtrent 350 av disse var nye gjester. Ikke bare fikk de høre evangeliet under konserten, men mange ble igjen etterpå og fikk med seg Nye Testamentet og annen kristen litteratur. Vi fikk muligheten til å møte mange av gjestene og svare på noen av deres spørsmål. Vær så snill og be om at Gud alltid vil fortsette å jobbe i hjertene til ungdomsskoleelevene og de andre gjestene som kom til konsertene. Be om at Gud vil bruke disse arrangementene i deres liv, slik som Han gjorde i Arzu sitt liv som et steg mot frelse.

**Igjen, takk for all deres kjærlighet og omsorg!
Hjertelig hilsen familien Arkan og Antalya evangeliske kirke.**

Bønneemner:

Pastor Ramazan og familien hans. Be for god helse og trygghet. Be for deres to sønner som går på skolen og gjerne møter litt motstand fra medelever ettersom de er kristne.

Be for utenlandske misjonærer som opplever deportasjon eller blir nektet innreise i landet. Dette har skjedd i et større antall i Tyrkia de siste årene, men Ramazan og deres menighet opplevde det først i slutten av januar 2020. Ei ung amerikansk jente som har arbeidet på skole i Antalya og som har hjulpet til i menigheten ble nektet innreise til Tyrkia etter en privat reise til England.

- De protestantiske menighetene i Tyrkia er til tider veldig ulike. Be gjerne om at de skal kjenne på enhet som kristne i Tyrkia til tross for ulikheter og uenighet. Det er viktig for dem å kjenne at de alle er en del av Kristi kropp.